

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218202797
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4218202797.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: O. zastúpeného: Mgr. Michal Zeman, advokát so sídlom Medená 18, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: osoba, ktorá bola držiteľom motorového vozidla s EČV M k 06.04.2018, o zaplatenie sumy 88,57 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 18. decembra 2018 č.k. 8C/34/2018-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie uznesením odmietol podanie žalobcu doručené dňa 05.06.2018 v znení doplnenia podania zo dňa 07.12.2018. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 129 ods. 1, 2, 3, § 133 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (CSP).

1.2. Zistil, že žalobca v žalobe označil žalovaného ako držiteľa motorového vozidla s EČV M k 06.04.2018. Takéto označenie žalovaného považoval za nedostatočné s poukazom na ustanovenie § 133 CSP. K žiadosti žalobcu, aby údaje za účelom identifikácie osoby, ktorá je držiteľom vozidla zabezpečil súd prvej inštancie z evidencie vozidiel uviedol, že civilný spor je budovaný na zásade kontradiktórnosti, prioritizuje sa procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Medzi tieto povinnosti možno zaradiť aj riadne označenie strán sporu. Civilný sporový poriadok neupravuje možnosť súdu poskytovať stranám sporu súčinnosť za účelom zistenia identifikačných údajov osôb, proti ktorým má žaloba smerovať. Lustráciou v prístupných databázach zistil, že držiteľom motorového vozidla nebola fyzická osoba a konštatoval, že pri právnickej osobe zákon nepripúšťa označenie strán sporu iným identifikačným údajom. Dospel k záveru, že žalobca ani po výzve v stanovenej lehote neodstránil vady podania, ktoré bolo podľa obsahu žalobou, pretože neoznačil stranu sporu, proti ktorej žaloba smerovala spôsobom, ako to vyžaduje ustanovenie § 133 ods. 2 CSP a pre tento nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, preto podanie odmietol.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvej inštancie mu odňal spravodlivosť a svojim formalistickým prístupom mu odmietol prístup k súdu. Tvrdil, že disponuje údajmi o žalovanom, na základe ktorých bolo možné uskutočniť jednoduchú identifikáciu žalovaného súdom prvej inštancie, ktorý túto možnosť nevyužil, čo považoval za neprípustné.

2.2. Tvrdil, že z objektívnych dôvodov nebol schopný bližšie identifikovať žalovaného, pretože o ňom nemá žiadne iné bližšie údaje uvedené v evidencii vozidiel, ktorá nie je verejne prístupná. Jeho žiadosťami o získanie týchto informácií v minulosti nebolo vyhovené.

2.3. Namietal, že súd prvej inštancie porušil zásady čl. 3 a čl. 4 CSP, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Poukázal na nálezy Ústavného súdu ČR sp.zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009,

ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/13/2018 zo dňa 28.02.2018. Namietal, že súd inštancie mohol jeho žiadosť o poskytnutie údajov z evidencie vozidiel posúdiť, ako návrh na zabezpečenie dôkazu pred začatím konania podľa § 345 CSP. V tejto súvislosti poukázal na to, že označenie strán sporu podľa § 132 CSP sa vyžaduje výlučne pre žalobu, a nie aj pre návrh na vykonanie zabezpečovacieho opatrenia, pre ktoré postačuje splnenie náležitostí podľa § 127 ods. 1 CSP, ktoré splnené boli.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 88,57 eura voči žalovanému, ktorého v žalobe označil ako držiteľa motorového vozidla s EČ M k 06.04.2018. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 15. novembra 2018 č.k. 8C/34/2018-20 žalobcu vyzval, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia odstránil nedostatky svojho podania tak, že riadne označí stranu sporu (žalovaného), pričom uviedol ako má opravu vykonať. Zároveň ho poučil, že v opačnom prípade bude jeho podanie odmietnuté. Uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 29.11.2018. Žalobca podaním zo dňa 07.12.2018 žalovaného v zmysle poučenia súdu prvej inštancie neoznačil.

6. Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie odmietol podanie žalobcu dôvodiac tým, že neoznačil stranu sporu, proti ktorej žaloba smerovala spôsobom, ako to vyžaduje ustanovenie § 133 CSP a uvedenú vadu podania neodstránil ani na výzvu súdu, je jeho rozhodnutie vecne správne. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnuté uznesenie v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého uznesenia ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

7.1. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dodáva, že označenie strany, proti ktorej žaloba smeruje, v danej veci nezodpovedá zákonným požiadavkám uvedeným v § 133 až § 135 CSP a neumožňuje identifikáciu a nezameniteľnosť s inou osobou (fyzickou resp. právnickou). Označenie strán sporu, teda žalobcu a žalovaného u fyzických osôb ich menom a priezviskom bydliskom a u právnických osôb ich názvom alebo obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom, ak je pridelené, a ak je stranou štát, označenie štátu a príslušného orgánu štátu, ktorý bude za štát konať, je jednou z obligatórnych náležitostí žaloby. Jej nedostatok je vadou, ktorú je možné odstrániť, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď vyzval žalobcu na odstránenie väd podania. Keďže žalobca v určenej lehote svoje podanie nedoplnil, súd prvej inštancie správne konštatoval, že pre tento nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, a podanie žalobcu odmietol.

7.2. Rovnaký záver prijal Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 29. februára 2019 sp.zn. 8Cdo/68/2017, keď okrem iného uviedol „Z uvedeného vyplýva, že označenie žalovaného ako „osoba, ktorá bola držiteľom motorového vozidla s EČV XY k 6.10.2015“, neumožňuje identifikáciu osoby v súlade s § 133 až 135 C.s.p. tak, aby bolo nezameniteľné, či ide o fyzickú, právnickú osobu alebo štát, preto žalobcom uvedené identifikačné znaky nemôžu byť ani tzv. iným identifikačným údajom podľa § 133 a § 134 C.s.p. Vzhľadom na to súd postupoval správne, keď žalobcu vyzval na odstránenie takejto procesnej vady a jej nedoplnením postupom podľa § 129 ods. 3 C.s.p. podanie odmietol.“

8.1. S námietkami žalobcu spočívajúcimi najmä v tvrdení, že disponoval s údajmi o žalovanom, na základe ktorých bolo možné uskutočniť jednoduchú identifikáciu žalovaného súdom prvej inštancie, ktorý túto možnosť nevyužil, sa odvolací súd nestotožnil. Pritom poukazuje na bod 7.1. a dodáva, že nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie poskytovať žalobcovi pomoc pri zisťovaní potrebných údajov o žalovanom, takúto povinnosť mu neukladá žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku. K tomu opakovane poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/68/2017, ktorý uviedol že „súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného.

Práve opačný postup súdu by mohlo spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Súd nemôže podávať informácie žalobcovi, pri identifikácii subjektu, ktorý má vystupovať na strane žalovaného. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany.“ Z uvedeného záveru Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že súd prvej inštancie nebol povinný zisťovať identifikačné údaje o žalovanom z evidencie vozidiel, preto nemohol porušiť právo žalobcu na spravodlivý proces ani odňať mu právo na prístup k súdu.

8.2. Žalobca tiež namietal, že súd prvej inštancie porušil zásady čl. 3 a čl. 4 CSP, čím mu odňal možnosť konať pred súdom a poukázal na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/13/2018 zo dňa 28.02.2018. Aj k uvedenému nálezu Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 8Cdo/68/2017 zaujal názor, podľa ktorého „Pokiaľ žalobca poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky z 26. marca 2009 sp.zn. III. ÚS 1424/07, v danej veci ide o odlišnú situáciu, pretože žalovaná strana bola označená menom, priezviskom a poznávacou značkou motorového vozidla, chýbal údaj o bydlisku tejto fyzickej osoby; iným údajom, ktorý umožňoval ďalšiu identifikáciu fyzickej osoby ako žalovanej strany bola štátna poznávací značka motorového vozidla.“ Odvolací súd sa s uvedeným názorom stotožňuje.

8.3. K označenému rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. februára 2018 sp.zn.12Co/13/2018 uvádza, že bolo prijaté v obdobnej veci v čase pred rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Cdo/68/2017 zo dňa 29.02.2019 a vyjadruje názor jedného senátu odvolacieho súdu nesúladný s novším rozhodnutím Najvyššieho súdu SR. Hoci rozhodnutím Najvyššieho súdu SR nie je odvolací súd viazaný, pokiaľ sa netýka danej veci, pri rešpektovaní princípu právnej istoty, je povinnosťou odvolacieho súdu zabezpečiť jeho uplatnenie v svojej rozhodovacej činnosti. V súlade s týmto princípom je postup, pri riešení obdobných prípadov rozhodovať rovnakým spôsobom. Aj Ústavný súd SR vo svojej judikatúre konštatuje, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované, pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. (rozhodnutia ÚS SR I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99)

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že nakoľko v odvolacom konaní procesne úspešnému (nestotožnenému) žalovanému podľa obsahu spisu ani žiadne trovy nevznikli, v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcich procesnú ekonomiu dbajúc na hospodárnosť konania, mu náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).